

Politikai vetélkedő — hiányosságokkal

A JATE agit. prop bizottsága november 19-én rendezte meg a háromkar politikai vetélkedőt az Auditorium Maximumban. Nagyon jó lenne, ha a versenyről ezt írhatnám: színvonalas, érdekes verseny tanúi, részesei lehetünk. Nem tehetem. Vegyük sorra, hogy miért!

A kezdés időpontjában harminc (!) szurkoló ült az Auditorium Maximumban. Nem felháborítóan kevés ez? (A JATE hallgatóinak létszáma: közel 3 ezer fő.) Ilyen kicsi lenne az érdeklődés vagy csupán közönségszervezésből vizsgáztunk elégtelenre? Tény, hogy nem láttam sehol egyetlen felhívást, a vetélkedőre mozgósító plakátot sem. *Perleczky Etelka*, a verseny egyik szervezője elmondta, hogy a karok időben megkapták a felhívásokat, ott akadhatott el a szervezés. Igaz, hogy az eredetileg tervezett időpontot is meg kellett változtatni. Nem a vetélkedő „magas” színvonalát mellett szól az sem, hogy a nevetésgesen kis létszámú közönség egyharmada is távozott a játékok között.

Egyöntetű vélemény, hogy helytelenül állították össze a kérdéseket. Nem különítették el a legegyszerűbb, egyetlen szóval könnyen — általános iskolában — megválaszolható kérdéseket a komoly tudást kívánó bonyolult problémákról.

A szellemi totó-ból és az öt forduló-ból álló versenyt elég unalmasá tette a több, mint két órán át tartó kérdezz-felelek játék. Célszerű lett volna legalább két fordulóban gyakorlati feladatokat adni a csapatoknak. Ez mindenképpen színesebbé, elevenebbé tette volna a vetélkedőt.

Súlyos hiba, hogy a játékvezető és zsűri „nem állt a helyzet magaslatán”, túlságosan szabadjára engedték a játékot, aminek az lett a következménye, hogy a fegyelem fellazult. Az egész vetélkedőn az a kislány kapta a legnagyobb tapsot, aki felállt a hatodik sorban, és határozottan felszólította a jelenlevőket a fegyelmesebb magatartásra, a zsűrit pedig kérdőre vonta engedékenységé miatt.

A legényesebb hiányosságok után illő szólni a verseny témájáról, a versenyzőkről is. A csapatok öt témakörben mérték össze tudásukat, ezek a következők: a szocialista és a kapitalista világregndszer, párttörténet, a harmadik világ és gazdasági integráció, A TTK második csapata már a szellemi totónál öt ponttal kiugrott a mezőnyből, és ezt az előnyt végig megtartotta. A JTK első csapata az öt kérdés csoportjában hiába bizonyult jobbnak, a TTK kezdeti előnyt nem hozhatta be. Eredmények:

1. TTK második csapata	29 pont
2. JTK első csapata	24 pont
3. TTK első csapata	20 pont
4. BTK második csapata	19 pont
5-6. JTK második csapata	18 pont
BTK első csapata	18 pont

Az első helyezést elért csapat tíz napos jutalomünnepet nyert, a második csapat tagjai fejenként 150, a harmadiké pedig 100 forintos könyvtalványt kaptak.

A vetélkedő krónikája röviden ennyi. Összefoglalóul idekíváncsok, hogy a rendezvényeket saját magunknak, saját szórakozásunk és tanulásunk érdekében szervezzük. Egy rendezvény pedig olyan, amilyenné tesszük.

K. G.

Megjelent a JATE évkönyve

A közelmúltban megjelent a József Attila Tudományegyetem 1968/69-es tanévi évkönyve. A dr. Martonyi János, dr. Csukás István, dr. Ketskeméty István és dr. Szentirmai László szerkesztésében megjelent kiadvány 162 oldal terjedelemben 26 fejezetben foglalja össze az 1968/69-es tanév főbb dokumentumait. Megtalálhatók benne az egyetem fontosabb ünnepein elhangzott beszédek, beszámoló az egyetem egész évi munkájáról — külön részletezve az egyes karok tevékenységét, az Egyetemi Könyvtár működését. Az évkönyv részletesen ismerteti az egyetem és az egyetemi társadalmi szervek vezetőinek, az egyetem valamennyi oktatójának és dolgozójának névsorát; kiemelve, hogy közülük kik részesültek az év folyamán állami kitüntetésben, illetve kik nyertek tudományos fokozatot. Összefoglaló táblázatokat közöl a hallgatóknak juttatott támogatásokról, kedvezményekről. Felsorolja a tanszékeken járt külföldi vendégeket, valamint az oktatók, tudományos munkatársak hivatalos külföldi útjait. Végül pedig közli a doktorra avatottak és diplomát szerettek névsorát.

Az egyetem 1968/69-es tanévtől átfogó képet adó gondosan szerkesztett kiadvány — annak ellenére hogy nincsenek a problémák miatt csaknem másfél évszázaddal feljebb — jelent meg — értékes, érdekes dokumentum.

Élménybeszámoló a szociológusok világkongresszusáról

Az Állam- és Jogtudományi Kar II. évfolyamának rendezésében *Horucz László*, a filozófiai tanszék docense élménybeszámoló formájában számolt be a várnai VII. szociológiai Világkongresszuson szerzett tapasztalatairól. Az első öt kongresszuson szocialista szociológusok nem is vettek részt, egyrészt azért nem, mert nagyon sok antimarkista vélemény és kiadvány látott napvilágot ezen a fórumon, másrészt az 50-es években nálunk a szociológiát nem tekintették önálló tudománynak.

A kongresszus fő témája: a társadalmi termelés a modern jövő megtervezése. A küldöttek 70%-a — hangsúlyozta az előadó — elismeréssel szolt a szocialista országok tervezési kísérleteiről, mint amely mintát szolgáltat a társadalmi tervezésre. A plenáris üléseken marxista egyeduralom valósult meg. Ennek az oka az, hogy a marxizmus „világdivattá” vált, a kapitalista viszonyokat is szemmel tartó szelídített formájában, mint liberális—marxizmus, mint trockista, maoista tanokkal kevert marxizmus. Érdemi viták már a kongresszus méretei miatt sem alakulhattak ki! 3000 küldött vett részt a kongresszuson. A legnépesebb az USA küldöttsége volt 500 fővel, ebből 200 egyetemi hallgató. A szocialista országok közül a Szovjetunió 250, Magyarország 100 küldöttel képviseltette magát.

N. GY.

Postánkból

Az első lépés

Nem azért szólunk, hogy önmagunkat dicsérjük. Csúpan szeretnénk beszámolni megvalósult ötletünkről.

November 21-én rendeztük meg évfolyamunk első alkotó-előadójú estjét. A rendezők hetekkel előbb kezdték gyűjteni az évfolyam versíróit, íróit. Kutatták azokat, akik valamilyen hangszeren játszanak, verset mondanak, énekelni tudnak, és akik képzőművészettel foglalkoznak. Az elkészített bennünket, hogy végre bebizonyíthatjuk mások és önmagunk előtt is, hogy lehet, érdemes közös megmozdulást szervezni, hogy mennyi rejtett szépség hever előttünk, csúpan le kell hajolnunk érte.

Az est napjának reggelén valamilyen kicsit szorongó érzéssel néztünk elébe a napnak. Félve és kíváncsian vártuk újszerű és merész kezdeményezésünkre jó vagy rossz eredményét. Eljött aztán a nagy perc, amikor elkezdődött a műsor. Komolyan kezdtük, vidáman folytattuk. Szerettük volna a műsor hangulatában tükrözni vállalkozásunk lényegét. Az első rész után magunk is döbbenet néztünk egymásra, hogy mi ilyen komolyak vagyunk? Még nagyobb meglepetést okozott, amikor rájöttünk, hogy jökedélyünkkel sincs baj, hiszen a második rész szereplőinek vidámsága futótűzként terjedt el. És hogy komolyságunk mégsem álom volt csúpan, bizonyította a tárlat, ami hangulatunk tetőfokán is hirdette: ezt is mi csináltuk.

Elmondhatjuk, amit akartunk, az sikerült. Tervünk nem művészi színvonalú előadás volt. Sokan ki is maradtak a műsorból, mindenre nem jutott idő. De a közönség lelkesedéséből úgy éreztük, mindenki egyetértett velünk. Jó lenne az is, ha ez a kezdeményezés kiindulópontja lenne egy jól összerakott évfolyam közös programjának, és a jövőben még sok-sok kedves, hangulatos estét töltenénk el együtt egy nagy család összeszokott, egymást szerető tagjaiként.

IV. ORVOSTANHALLGATÓK

Nagyon fáj Nagy Attila előadói-estje

December 7-én, hétfőn este tartotta Nagy Attila a Szegedi Nemzeti Színház művésze előadói estjét az Auditorium Maximumban. A rossz szervezés következménye, hogy az érdeklődés ezúttal is kicsi volt, annak ellenére, hogy már a városban is előadott műsor sikere eljutott az egyetemre. József Attila, Juhász Gyula, Ady Endre, Szabó Lőrinc, Ladányi Mihály, Csóóri Sándor és Gregory Corso műveiből válogatta műsorát Nagy Attila, melyekhez az összekötő prózabeteget Gyurkovics Tibor írta. A kétszer egyórás program keretét József Attila *Nagyon fáj* című verse alkotta. Nagy Attila előadása igazi élményt jelentett, sokoldalúságát, kiforrott művészi tehetségét bizonyítja, hogy az érzelmes hangulatú költői nyelvet és a külváros nyers egyszerű zsargonját egyaránt ragyogóan szólaltatta meg.

A hallgatóság szívesen fogadná, ha Nagy Attila más alkalommal is, más műsorról is fellépne az egyetemen. Kérve egyben a kulturális műsorok szervezőit, hogy az ilyen esteket jobban készítse elő, szélesebb körben népszerűsítse, had lehessen részesük minél több hallgató.

B. K.—J. ZS.

Nagy várakozás — megérdemelt siker

Az Egyetemi Színpad pécsi bemutatkozásáról

A József Attila Tudományegyetem Egyetemi Színpadának, és legújabb darabjának híre ma már túlnötte az alföldi város kereteit, s a „vidéki” bemutatkozó megelőzve eljutott az ország minden részébe, ahol az amatőr színjátszásnak értéke van. Így Pécsre is.

A mecsek alji városban nemcsak az utcákon mindenütt látható plakátok váltották ki az érdeklődés és várakozás hangulatát. A hat pécsi felsőoktatási intézmény fiataljainak körében nem egy ismeretlen gárda mutatta be Déry Tibor: *Az óriáscsecsemő* című — tartalmi gazdagságban legalább annyira, mint formai ötletekben, találó aktualitásokban gazdag abszurd jellegű — komédiáját, hanem a „III. Egyetemi és Főiskolai Művészeti Fesztivál legjobb együttese”. Azaz a novemberben a pécsi Doktor Sándor Művelődési Házban bemutatkozott együttesre nem is a bemutatkozás, hanem a bizonyítás, a különböző sajtóorgánumból ismert sikerek igazolásának feladata várt. Mindez hiánytalanul sikerült, az — elmúlt évekhez viszonyítva — teljesen átalakult, megfiatalított együttesnek.

Mindkét előadás zsúfolt nézőtérre; az ismeretlen színpaddal és annak korlátozott terelethezéréivel, technikájával elegánsan megküzdő, jól játszó együttes; az ötletes játékot és rendezést értékelő vastags; a helyi lapban megjelent méltatás, a Pécsi Rádió elismerő szavai és — nem utolsósorban — a pécsi főiskolai, egyetemi hallgatók közötti beszélgetések. Az óriáscsecsemő korábbi sikereinek méltó folytatásáról tanúskodnak. Valamint az a tény is, hogy a pécsi Tanárképző Főiskola KISZ-szervezete szeretné szorosabbá tenni kapcsolatát Szegeddal, az Egyetemi Színpaddal. És Pécs színpadszerető közönsége is, mely nagyra értékelt a több évtizedes feledés homályából hozzáférő kezekkel kiemelt Déry-művet és annak ötletes, színvonalas interpretálását.

SZIRTES GÁBOR

✱

Az Egyetemi Színpad népszerűségét bizonyítja, hogy novemberben pécsi előadásainkon kívül Budapesten a Műszaki Egyetem Szkené színpadán három alkalommal, az ELTE Egyetemi Színpadán kétszer nagy sikerrel léptek fel.

Kiváló összeállítás — gyenge előadás

Papp János előadói estje

Az idén a Párizs bolondjában és a Naplemente előtt-ben már láthattuk, a többi sikerült alakítás mellett neki is tapsoltunk. Érthető hát, hogy előadói-estjét — melyet előzőleg már az orvosklubban is megtartott — érdeklődéssel vártuk november 30-án az Auditorium Maximumban. (Egy zárójeli erejéig meg kell említeni, hogy bár megfelelően szervezett est volt, a tudományegyetem és a főiskola hallgatói közül nem nyegyed teremnyi közönségre számítottam.) Nem minden merészség nélkül vállalkozás volt Papp János előadói-estje.

hiszen az egyetemista közönség Újlaki Károly sikeres műsora után joggal várható, hasonló, vagy még jobbat is. Kellett-e csalódnia? Ha a férfi és nő kapcsolatának gyerekkortól felnőttkorig végigvezető témaválasztását ha az igazán jó összeállítást, Karinty Ferenc, József Attila és Shakespeare műveinek újszerű és még egyszer hangsúlyozva ötletes, szép montázsát nézzük, akkor nem. Sőt, méltán kísérte végig az előadást feszült figyelemmel az egyetemista hallgatóság. Sajnos azonban az estnek ezek az értékei — és ez a Maximumból kifelőlő jövet tudatosult — nem feleltették Papp János előadómódiának kiforratlanságát, sőt helyenként határozott gyengéit, még akkor sem ha a prózai válogatások elmondása olykor valóban élmény volt, és ha a több mint háromnegyedórás műsor előadása már önmagában sem kis teljesítmény.

S. N. E.

Fotókiállítás a Jancsó Kollégiumban

December 28-án nyílt meg a Jancsó Kollégiumban az orvoskollégiumok fotókiállítása. Az orvostanhallgató fotók elég kis számban és így meglehetősen kevés képpel (31) is pályáztak. Ötletes témát elkapó fotó több, de igazán művészi kivitelezésű kevés volt a kiállításon. Első díjat Bojtos Attila *Kürtös* című alkotása kapta, a két második helyezett Fábry Péter (*Tisza-part — sorozat*) és Dömötör János (*A folyó*). A harmadik díjas Takács Gyula *Osz* című fotója. Az orvoskollégiumok közös kiállítása dicséretes és mindenképpen folytatandó, hozzátevé azonban annyit, hogy — a kezdeményezés értékességét nem vitatva — egyetemi szintre szélesíthetnék, amellyel valószínűleg a pályázók száma is növekedne és a színvonal is emelkedne.

Nagy László-est a főiskolán

December 1-én este a Petőfi Leánykollégium olvasójában összezsúfoltóva élvezhettük az „örök tilosba röpítő”, a „Jegyeken győztes örömi” emberért pörölgő varázst, Nagy László verseit Berke Kati emberri forrósággal átíratott előadásában.

Czine Mihály bevezetőjű líránk világirodalmi rangjáról és a történelemmel egybefonódó, súlyos-szép örökség mába torkolló folyamatáról beszélt.

Úgy tűnt, hogy a költőhöz intézett kérdéseket költészetének tőkéjű formái elemei ösztönözték. Nagy László válaszában kibomlott a bolgár és magyar népköltészet, s általában a népköltészet elemek nemzetközi rokonsága. Ezzel óvott nemzeti büszkeségünk túltáplálásától, a hamis önértékeléstől. Említette Lorca-val való érzelmi, szemléleti hasonlóságát. Műfordító elveiről nyilatkozva Arany Jánost vallotta példaképének. Versépitkezését magyarázva Bartókra hivatkozott. Végül olyan est élményével gazdagodhattunk, amelyen farkasszemet kellett néznünk a végéreményben nekünk szegezt kérdéssel: nem élünk-e „lélekben szakállasodva”? Fialatok vagyunk-e még?

BÓKA RÓBERT

A Bólyai Intézet új könyvtára

(Kun Sándor felvétele)